

LA TRAMA DE LES OBRES D'ART DE LLEIDA

Avui us volem recomanar el llibre que el periodista i professors de la Universitat de Lleida **Eugeni Casanova** ha presentat fa poques setmanes, en ell fa una acurada revisió del procés de segregació de les parròquies de la Franja i de l'actual litigi per les obres d'art que formen part d'una col·lecció única que explica els més de 800 anys d'història comuna, al voltant del bisbat de Lleida, entre una part dels territoris aragonesos i el Principat.

EL COMLOT. La trama en la segregació del bisbat de Lleida i el litigi de les obres d'art. – Ed. Pagès editors.

L'Eugeni Casanova posa noms i cognoms als instigadors d'aquest nou intent de diluir la personalitat de l'Església catalana i de retruc del país. Explica la trama dissenya per polítics espanyols i eclesiàstics castellans i italians, amb la complicitat indispensable de destacats membres de l'Opus Dei. Tots ells, per mitjà de jocs d'influències, enganys i falsedats de tota mena, estan protagonitzant un episodi més d'interessos, tràfic d'influències, autoritarisme i supèrbia, que posa sobre la taula la trama de corrupció del poder vaticà. A través de les pàgines de "El Complot" coneixereu el patiment que va haver de sofrir el ara bisbe emèrit de Lleida Francesc Xavier Ciuraneta en el seu combat en favor de la justícia i la veritat, i l'actuació política dels nostres governants.

Aquests són alguns dels paràgrafs del llibre :

"El cardenal [Re, perfecte de la congregació pels bisbes] el va fer entrar [a Ciuraneta] al despatx.....des de l'avantsala [els acompanyants de Ciuraneta] sentien els crits i els impropis que el sanguinari cardenal adreçava al bisbe."

"Re, que és un home ambiciós, sap perfectament que si vol ser Papa o secretari d'Estat és imprescindible el suport de l'associació més poderosa de Roma i de l'Església catòlica: l'Opus Dei. El cas de Lleida li fa guanyar punts, o perdre'n, si punxa"

"Kada [nunci d'Espanya des del 1995 fins el 2000] va desembarcar a Madrid amb les idees clares perquè qui l'enviava era el seu amic Eduardo Martínez Somalo... El nunci va servir amb garanties el seu amic i patró. De fet, va fer molta feina. En els cinc anys que va passar a Espanya va designar ni més ni menys que trenta bisbes, la majoria situats en l'extrema dreta. La politització nacionalcatòlica que assola les diòcesis espanyoles és fruit directe del tàndem Tagliaferri-Kada, dirigits des del cor de la cristiandat per Martínez Somalo."

"A Josep Casanova [membre de l'equip assessor de Ciuraneta, prevere de Barcelona, catedràtic de la Universitat de Barcelona i jutge al Tribunal Canònic de Barcelona, expert en dret canònic i civil] el va sobtar, d'entrada, "la manera descarada amb què actuaven el nunci, el Vaticà i Barbastre: el seu menyspreu pel dret i l'extrema manipulació de tot"

"La postura del PSOE es va manifestar sempre per pressions internes, amb la vicepresidenta Maria Teresa Fernández de la Vega com a valedora de les tesis de Barbastre, que telefonava la consellera Mieras per comminar-la que lliurés les obres."

“Presidència [de la Generalitat] amb Ernest Maragal com a impulsor i García-Bragado com a executor, havien iniciat una batalla en tots els fronts per aconseguir la “devolució de les obres” ... Dins de l'Església [catalana], s'hi van sumar també algunes veus com la del bisbe d'Urgell, Enric Vives i l'arquebisbe de Tarragona Jaume Pujol”

“La demanda de Lleida [davant la Signatura Apostòlica] comptava amb el vot favorable del promotor de justícia (fiscal), el flamenc Frans Daneels ... La sorpresa va ser quan el bisbe de Lleida va rebre una carta que anunciava que Daneels havia estat remogut (apartat) del càrrec. El més curiós és que se l'apartava només per a aquest cas i cap altre ... la nova persona designada expressament no va tenir a bé considerar el cas de Lleida ... és van negar a tenir en compte els arguments de Lleida sobre la propietat de les obres.”

“Un jurista amb un coneixement de dècades sobre el Vaticà ... em dóna, ... el seu contrapunt a aquesta visió sobre el funcionament d'aquesta petita república teocràtica [el Vaticà]: - El poder hi és exercit de manera brutal i despietada. És incontestable i per portar les obres a Barbastro no respecten res. Aquí no hi ha formes, aquí hi ha poder, i s'exerceix, i no calen justificacions. ... Això és un estat medieval i el príncep, en aquest cas és el cardenal Re, i tothom actua per complaure'l.”

JT